

DRIE INWONERS VAN WEERT DOODGEVROREN IN 1786.

Ongeveer 150 m voorbij het laatste huis langs de weg van Weert naar Budel, de z.g. Geuzendijk, staat ter linkerzijde een oud kruisbeeld met het volgende onderschrift:

'Alvoorens gij den weg betreedt
Die door de bergen' leidt,
Bidt hier die voor Uw zaligheid
Den bitt'ren kruisdood lijdt'.

Volgens oude niet meer te achterhalen geschiedbronnen zou dit kruis daar tegen het einde van de 16e eeuw zijn opgericht als een waarschuwing voor hen, die door deze streek moesten trekken. Het was in vroeger eeuwen inderdaad een zeer eenzaam en gevaarlijk gebied; eerst in 1952 kwam er dwars doorheen een verharde weg als kortste verbinding tussen Weert en Budel. De onherbergzaamheid van deze streek blijkt ook uit een droevig voorval in het jaar 1786 toen in deze omgeving drie Weerter ingezetenen verdwaalden en er de dood vonden.

In een begrafenisregister² van de St. Martinusparochie te Weert vinden wij n.l. in het jaar 1786 een drietal begrafeniszen vermeld, die opvallen door een uitvoeriger inschrijving dan de overige overlijdens. Vooreerst lezen wij, dat op zaterdag 11 maart op het parochiekerkhof is begraven het lichaam van Joannes van Geneegen, ongehuwd, schoenmakersknecht, zoon van Wilhelmus van Geneegen, landbouwer in Boxtel en van Gijsberta Steevens. Deze was 'den 9e dezer omtrent den middagh in de heyde ter plaatse genaemd het Peeltergat doodt gevonden; hij is gekomen van Budelmerckt en in doolinghe geraeckt, ongetwijfelt door de heevige koude bevrooren'. Vervolgens is op zondag 12 maart Petrus Kneepkens begraven, meesterschoenmaker, gehuwd met Maria Berben. Deze was op 11 maart rond 11 uur vóórmiddag gevonden in de heide, genaamd 'de Stertvinne'. Tenslotte wordt nog een derde begrafenis aangetekend ook op zondag 12 maart en wel van Joannes Franciscus Kneepkens, ongehuwd en zoon van Petrus Kneepkens en van Maria Berben. In dezelfde bewoordingen als bij Joannes van Geneegen wordt ook het tragisch einde van deze beide laatstgenoemden beschreven.

Hoe dit droevig ongeluk zich vermoedelijk heeft afgespeeld, is vastgelegd door een zekere Peter Daris.³ In een verzameling losse papieren⁴ in het gemeentearchief van Weert bevindt zich een door hem op 15 maart geschreven verslag van deze gebeurtenis. Hieruit blijkt dat op 6 maart drie mannen uit Weert naar de Markt in Budel waren gegaan t.w. Peter Kneepkens, zijn zoon Frans en nog een vreemdeling, die als schoenmakerknecht bij de weduwe Teunissen in Weert woonde. Hun bedoeling was om tegen de avond weer thuis te zijn. Het was zeer koud, er lag een pak sneeuw en er stond een harde wind. Waarschijnlijk hadden zij in Budel wat veel gedronken ofschoon zij toch niet als dronkaards bekend stonden. Op de terugweg zijn zij elkaar kwijt geraakt tengevolge van de drank of de wind of doordat ieder voor zich meende het beste de weg te kennen. In elk geval was ieder op eigen houtje aan het dwalen geraakt en zo tenslotte de dood door bevriezing tegemoet gegaan. De volgende dag, dinsdag 7 maart, ging men met 4 man naar hen op zoek doch zonder resultaat. Donderdag 9 maart ging men opnieuw op onderzoek uit, nu met 40 man. De eerste die men vond was de vreemdeling: hij lag nog op Budels grondgebied. Op een uur afstand van hem verwijderd vond men eveneens op Budels grondgebied Francis Kneepkens. Deze was nog verder afgedwaald, want hij lag bij de Budeler Peel in de richting van St. Huijbrechts-Lille. Hij had drie pakjes schoenen bij zich. De dag daarop trokken de schutters uit om de derde vermiste persoon Peter Kneepkens te zoeken. Tenslotte werd hij op zaterdag 11 maart gevonden op het gehucht Boshoven onder Weert, slechts op een kwartier afstand van de eerste huizen. Het verslag van Peter Daris eindigt aldus: 'Alle drie zijn hier in Weert begraven. Gott bewaer een ieder voor een so ongelukkig geval. Men kan niet oordelen hoe het gegaen heeft. Deze geschiedenis is van mij aangeteekent alhier voor mij en veele anderen tot een andenken; die dit lezen verzoek ik te bidden eenen pater noster en Ave Maria voor de zielen'.

J. Henkens